

Sygn. akt VI Ga 262/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

Sędziowie: SO Renata Bober

SO Anna Walus – Rząsa (spr.)

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Mikulska

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2015 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Spółka z o.o. w P.

przeciwko: (...) Spółka z o.o. w K.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w Rzeszowie
V Wydziału Gospodarczego z dnia 25 września 2014 r., sygn. akt V GC 886/14

I. oddała apelację,

II. zasądza od pozwanego (...) Spółka z o.o. w K. na rzecz powoda (...) Spółka z o.o. w P. kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego
w postępowaniu apelacyjnym.

SSO Renata Bober SSO Andrzej Borucki SSO Anna Walus – Rząsa

Sygn. akt VI Ga 262/15

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z o.o. w P. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki z o.o. w K. kwoty 12.648,40 zł z ustawowymi odsetkami od 10.09.2013r. W uzasadnieniu podał, że pozwany nie zapłacił za sprzedany towar .

W związku z częściowym cofnięciem pozwu Sąd Rejonowy umorzył postępowanie co do kwoty 2.648,40 zł zarządzając zwrot opłaty sądowej w kwocie 133 zł na rzecz powoda.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania. Zarzucił, że nakaz zapłaty został wydany na podmiot, który nie jest tożsamy z podmiotem , który zawarł umowę sprzedaży z powodem. Ponadto zarzucił, że kwota zasądzonych kosztów postępowania nie została zasądzona w sposób prawidłowy albowiem przy wartości przedmiotu sporu w kwocie 10.000 zł stawka minimalna wynagrodzenia radcy prawnego wynosi 1.200 zł a nie 2.400 zł jak zasądził Sąd Rejonowy.

Z ustaleń Sądu Rejonowego wynika, że powód oznaczając pozwanego w pozwie podał numer jego KRS. Jak wynika z odpisu KRS nr (...) nazwa pozwanego to (...) Spółka z o.o. w K. . Zatem w nakazie zapłaty nastąpiła oczywista omyłka pisarka – co zostało sprostowane postanowieniem z dnia 11.03.2014r.

Sąd Rejonowy uznał, że jak wynika z faktury załączonej do akt nabywcą towaru zakupionego od powoda był pozwany dlatego też na podstawie art. 535 kc Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną kwotę wraz z kosztami i odsetkami.

Sąd Rejonowy wskazał, iż przed wydaniem nakazu zapłaty i przed wysłaniem odpisu pozwu pozwanemu powód cofnął pozew co do kwoty 2.648,40 zł – w związku z zapłatą przez pozwanego tej kwoty w dniu 3.12.2013r. Ponieważ częściowa zapłata kwoty dochodzonej pozwem nastąpiła po wniesieniu pozwu Sąd Rejonowy uznał, że koszty procesu obciążają w całości pozwanego, w tym koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2.400 zł.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd Rejonowy wyrokiem z dnia 25.09.2014r. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 10.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 10.09.2013r. do dnia zapłaty i ustawowe odsetki od kwoty 2.648,00 zł od dnia 10.09.2013r. do dnia 3.12.2013r. W punkcie II zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 500 zł tytułem opłaty sądowej oraz kwotę 2.417,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany i zaskarżając wyrok w całości wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania. Ewentualnie pozwany wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, z pozostawieniem temu sądowi rozstrzygnięcia o kosztach postępowania.

Zaskarżonemu wyrokowi pozwany zarzucił:

- 1.naruszenie art. 233 kpc mające istotny wpływ na wynik postępowania poprzez przekroczenie przez Sąd swobodnej oceny dowodów w zakresie ustalenia, iż pozwany jest stroną niniejszego postępowania,
2. naruszenie art. 350 kpc poprzez sprostowanie oznaczenia strony postępowania pomimo braku takiego żądania ze strony powoda,
3. naruszenie prawa procesowego poprzez błędną wykładnię art. 98 kpc w związku z art. 6 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu i przyjęcie, iż koszty zastępstwa procesowego należy liczyć od pierwotnej wartości przedmiotu sporu chociaż nie wynika to z przepisów prawa,
4. naruszenie prawa procesowego tj. art. 328 kpc poprzez zbyt lakoniczne uzasadnienie, w którym sąd nie wyjaśnia motywów rozstrzygnięcia.

W szczególności pozwany zarzucił, iż wbrew uzasadnieniu Sądu Rejonowego pozwany nie posiada biernej legitymacji procesowej do występowania w niniejszej sprawie albowiem powód błędnie oznaczył pozwanego w pozwie. Również Sąd w nakazie zapłaty błędnie oznaczył pozwanego. Powód na żadnym etapie postępowania nie wniósł o sprostowanie wydanego nakazu zapłaty dlatego też, zdaniem pozwanego, Sąd błędnie zastosował art. 350 kpc dokonując sprostowania nakazu zapłaty i traktując błędnie oznaczenia strony jako oczywistą omyłkę pisarską. Również zdaniem pozwanego błędne jest przyjęcie przez Sąd Rejonowy, iż koszty zastępstwa procesowego należy liczyć od pierwotnej wartości przedmiotu sporu chociaż nie wynika to z przepisów prawa. Na dzień wydania nakazu zapłaty wartość zobowiązania została pomniejszona o kwotę 2.648,00 zł dlatego też dla wartości przedmiotu sporu w wysokości 10.000 zł wysokość wynagrodzenia radcy prawnego wynosi 1.200 zł a nie 2.400 zł jak przyjął Sąd Rejonowy.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy zważył , co następuje:

Apelacja pozwanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Wbrew zarzutom pozwanego w sprawie powód wykazał, że zobowiązany do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem jest pozwany. Przede wszystkim wynika to z dokumentów załączonych do pozwu a to z faktury nr (...), której odbiór został potwierdzony przez osobę upoważnioną do jej odbioru, i która złożyła swój podpis na pieczęcie pozwanego widniejącej na fakturze. Do faktury został załączony również dokument potwierdzenia odbioru ilości złomu wskazanego w w/w/ fakturze. Ponadto w dniu 3.12.2013r. pozwany zapłacił częściowo kwotę dochodzoną pozwem wskazując w poleceniu przelewu, że zapłacił kwotę 2.648,40 zł tytułem faktury nr (...). Gdyby więc roszczenie powoda było bezzasadne i skierowane do podmiotu, który nie jest legitymowany do występowania w niniejszej sprawie pozwany nie powinien był regulować częściowo wskazanej w pozwie faktury. W tym stanie rzeczy wobec nie zaprzeczenia istnieniu roszczenia przez pozwanego i częściowej jego zapłaty Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy zasądził od pozwanego na rzecz powoda pozostałą kwotę ceny za towar na podstawie art. 535 kc, zasądzając ją w pkt I wyroku.

Za bezzasadny należy więc uznać zarzut pozwanego dotyczący naruszenia art. 233 kpc w zakresie ustalenia, że pozwany jest stroną niniejszego postępowania.

Wbrew zarzutom pozwanego Sąd Rejonowy nie naruszył art. 350 kpc prostując oznaczenie strony pozwanej postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 25.09.2014r. Stosownie do art. 350 § 1 kpc sąd może z urzędu sprostować w wyroku niedokładności, błędy pisarskie albo rachunkowe lub inne oczywiste omyłki.

Z powyższego przepisu wynika wprost, wbrew zarzutom apelacji, że do sprostowania oczywistych omyłek nie jest wymagana inicjatywa powoda w tym zakresie, a sąd może z urzędu sprostować niedokładności czy oczywiste omyłki. Za oczywistą omyłkę należy uznać błąd w oznaczeniu strony pozwanej a to wobec wskazania w pozwie numeru KRS strony pozwanej i samego KRS, w którym nazwa strony pozwanej jest uwidoczniła. Ponadto prawidłowa nazwa strony pozwanej wynika z załączonych do pozwu dokumentów takich jak faktura czy dokumenty wydania towaru. W tym stanie rzeczy sprostowanie nazwy pozwanego zostało dokonane prawidłowo.

Nie można również zgodzić się z zarzutami pozwanego odnośnie naruszenia art. 98 kpc w zw. z § 6 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Bezspornym w sprawie jest, że pozwany zaspokoił roszczenie powoda częściowo w kwocie 2.648,40 zł po wytoczeniu powództwa. Powód bowiem wystąpił ze sporem 28.11.2013r. (data stempla pocztowego na kopercie) pozwany zaś zapłacił kwotę 2.648,40 zł dnia 3.12.2013r. W judykaturze utrwalony jest pogląd, że zaspokojenie przez pozwanego roszczenia powoda po wytoczeniu powództwa jest równoznaczne z przegraniem sprawy przez pozwanego (por. np. post. SN: z 21.7.1951r., C 591/51, OSN 1952, NR 2 poz. 49 i z 12.8.1965 r., I CZ 80/65, OSNC 1966, Nr 3, poz. 47). Jeżeli więc powód cofa pozew ze względu na to, że po jego wniesieniu pozwany spełnił świadczenie, i wnosi o przyznanie mu kosztów, to art. 98 § 1 kpc stanowi w zasadzie podstawę do zasądzenia ich od pozwanego na rzecz powoda – zgodnie z regułą odpowiedzialności za wynik procesu (vide Kodeks postępowania cywilnego Tom I Komentarz Art. 1-366, 6.wydanie pod redakcją A. Marciniaka, K. Piaseckiego str. 869, Wydawnictwo C.H. BECK W-wa 2014).

Wbrew zarzutom pozwanego nie doszło w sprawie do naruszenia art. 328 kpc. Sąd Rejonowy zawarł w uzasadnieniu wskazanego wyroku wszystkie elementy wskazane w art. 328 § 2 kpc a to podstawę faktyczną rozstrzygnięcia, ustalenie faktów, które w niniejszej sprawie stanowiło to, iż pozwany nie zaprzeczył żądaniu pozwu a nawet w części roszczenie powoda zaspokoił. Sąd wskazał również podstawę umorzenia postępowania w części a także podstawę zasądzenia kosztów postępowania.

Mając na uwadze powyższe apelację pozwanego oddalono jako bezzasadną na podstawie art. 385 kpc.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 w zw. z art. 108 § 1 kpc.